

Inowrocław, 29 lutego 2024 r.

BOI.1431.82.2024

**Pan
Krzysztof Pietrzak
Stowarzyszenie
NIE dla Spalarni w Inowrocławiu**

DECYZJA

Na podstawie art. 107 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2023 r., poz. 775 z późn. zm.) oraz art. 16 w związku z art. 5 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. z 2022 r., poz. 902 z późn. zm.) po rozpatrzeniu wniosku Pana Krzysztofa Pietrzaka o udostępnienie informacji publicznej orzeka się, co następuje:

odmawia się udostępnienia informacji publicznej

żądaną przez Wnioskodawcę w ww. wniosku z dnia 16.02.2024 r. (ePUAP) w części dotyczącej udostępnienia kopii umowy o współpracy nr WKS-I.032.15.2019 zawartej w dniu 10 czerwca 2019 r. z Centrum Innowacji Społeczno-Samorządowych CentroPolis Spółka Akcyjna w zakresie § 3, § 5 i § 9 ust. 2

UZASADNIENIE

W dniu 16.02.2024 r. do Urzędu Miasta Inowrocławia wpłynął wniosek Pana Krzysztofa Pietrzaka o udostępnienie informacji publicznej, m. in. w zakresie przekazania kopii umów zawartych przez Miasto Inowrocław z Centrum Innowacji Społeczno-Samorządowych CentroPolis Spółka Akcyjna.

Podstawą prawną udostępnienia informacji publicznej jest art. 4 ustawy o dostępie do informacji publicznej, który stanowi, że władze publiczne oraz inne podmioty wykonujące zadania publiczne obowiązane są do udostępnienia informacji publicznej. Jednocześnie ustawodawca w art. 5 cytowanej ustawy dokonał ograniczenia w zakresie ich udostępnienia wskazując, iż prawo do informacji publicznej podlega ograniczeniu w zakresie i na zasadach określonych w przepisach o ochronie informacji niejawnych oraz o ochronie innych tajemnic ustawowo chronionych. Podlega także ograniczeniu ze względu na prywatność osoby fizycznej lub tajemnicę przedsiębiorcy.

Definicja tajemnicy przedsiębiorstwa zawarta została w art. 11 ust. 2 ustawy z dnia 16 kwietnia 1993 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji (Dz. U. z 2022 r., poz. 1233 z późn. zm.). Przepis ten stanowi, że przez tajemnicę przedsiębiorstwa rozumie się nieujawnione do wiadomości publicznej informacje techniczne, technologiczne, organizacyjne przedsiębiorstwa lub inne informacje posiadające wartość gospodarczą, co do których przedsiębiorca podjął niezbędne działania w celu zachowania ich poufności.

Na tajemnice przedsiębiorstwa składają się zatem takie informacje należące do tego podmiotu, których przekazanie, ujawnienie lub wykorzystanie albo nabycie od osoby nieuprawnionej zagraża lub narusza interes przedsiębiorcy.

W orzecznictwie sądów administracyjnych, za mogące podlegać ochronie jako tajemnica przedsiębiorstwa, wskazano, m. in. takie dane jak „informacje stanowiące know-how przedsiębiorstwa, w tym wiedza techniczna z danej dziedziny, umiejętność wykonania lub wyprodukowania danej rzeczy” (wyrok WSA w Warszawie z dnia 12 stycznia 2021 r., VI SA/Wa 1347/20) czy też „lista dostawców, klientów, plany wydania książki przez wydawnictwo; (...) projekty nieopatentowanych rozwiązań technicznych, modele rozwiązań technicznych; (...) sposoby produkcji, system sprawdzania jakości; (...) prognozy sprzedaży, system dystrybucji, procedury wewnętrzne, zasady organizacji i zarządzania, wynagrodzenia wypłacane pracownikom”.

Ustawodawca pozostawił uznaniu przedsiębiorcy ocenę, czy z uwagi na charakter informacji podejmie działania w celu zachowania ich w poufności. Informacja staje się „tajemnicą”, kiedy przedsiębiorca przejawia wolę zachowania jej jako niepoznawalnej dla osób trzecich. Nie traci natomiast swojego charakteru przez to, że wie o niej pewne ograniczone grono osób zobowiązanych do dyskrecji (np. pracownicy przedsiębiorstwa). Utrzymanie danych informacji jako tajemnicy wymaga więc podjęcia przez przedsiębiorcę działań zmierzających do wyeliminowania możliwości dotarcia do nich przez osoby trzecie w normalnym toku zdarzeń, bez konieczności podejmowania szczególnych starań. W niniejszej sprawie przedsiębiorca podjął działania w celu zachowania treści umowy z dnia 10 czerwca 2019 r. w tajemnicy, czego wyrazem jest § 12 umowy „Klauzula poufności”.

Jednocześnie, jak wskazuje się w orzecznictwie (wyrok NSA z dnia 4 sierpnia 2015 r., I OSK 1639/14): „z uwagi na to, iż zastrzeżenie tajemnicy przedsiębiorcy stanowi wyjątek od zasady jawności, to jednostka sektora publicznego nie może polegać wyłącznie na oświadczeniu przedsiębiorcy, co do jej istnienia, ale powinna samodzielnie dokonać oceny złożonego przez przedsiębiorcę zastrzeżenia pod kątem istnienia tajemnicy przedsiębiorstwa w rozumieniu przepisów ustawy o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji”.

Mając na uwadze powyższe Organ dokonał oceny treści umowy, które z zastrzeżonych przez Spółkę informacji zawartych w umowie stanowią tajemnicę przedsiębiorstwa i ze względu na ochronę wynikającą z art. 5 ust. 2 ustawy nie podlegają udostępnieniu. Wnioskowana informacja w postaci treści umowy bez wątpienia posiada wartość negocjacyjną, a tym samym gospodarczą. Ujawnienie wszystkich postanowień umowy mogłoby zostać wykorzystane przez firmy konkurencyjne, jak również prowadzić do zaburzenia relacji gospodarczych z innymi podmiotami, a co za tym idzie ujemne konsekwencje gospodarcze po stronie przedsiębiorcy.

Dokonana przez Organ analiza treści umowy wskazuje, że część zapisów stanowi informacje objęte tajemnicą przedsiębiorcy, co do których podjęte zostały działania w celu zachowania ich w poufności. Należy więc stwierdzić, że udostępnienie ww. dokumentu w całości nie jest możliwe. W związku z tym Organ postanowił przekazać kopię wskazanej umowy, jednakże z wyłączeniem części jej zapisów.

Dostęp do informacji publicznej, której udostępnienia żądał Wnioskodawca podlega ograniczeniu, o którym mowa w art. 5 ustawy o dostępie do informacji publicznej z uwagi na tajemnicę przedsiębiorcy.

Zgodnie z art. 16 ust. 1 odmowa udostępnienia informacji publicznej oraz umorzenie postępowania o udostępnienie informacji w przypadku określonym w art. 14 ust. 2 przez organ władzy publicznej następują w drodze decyzji.

Stanowisko w sprawie zajęła Pani Adriana Szymanowska – Naczelnik Wydziału Kultury, Promocji i Komunikacji Społecznej.

W związku z powyższym organ postanowił orzec jak w sentencji.

POUCZENIE

1. Od niniejszej decyzji służy stronie odwołanie do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Bydgoszczy za pośrednictwem Prezydenta Miasta Inowrocławia, w terminie czternastu dni od dnia jej doręczenia.

z up. Prezydenta Miasta Inowrocławia
Naczelnik Biura Obsługi
Interesantów i Kontroli

Aleksandra Sibora

Otrzymują:

1. Pan Krzysztof Pietrzak, Stowarzyszenie NIE dla Spalarni w Inowrocławiu,
ul. Wojska Polskiego 15 Ł, 88-100 Inowrocław,
2. aa.